

ÜZERİNDEKİ NİMETİ HATIRLA

/ Sen, yani ben – Ben, yani sen /

Yeis yok!

Hiçbir ahvalde yeis yok. Böyle bir hakkınız da yok. Umut bir âzânızken, uyarıcı ve müjdeleyen misyonunuz omuzlarınızda parıldarken, karamsarlık, seçenek bahsinde yer alamaz.

Ey! En yakınımdan, dünyanın en ücrâ diyarına kadar, "iyiliği yayma, kötülüğe mani olma" görevini kuşananlar!

Misyonunuzu hatırlayın. Kendinizi yoklayın. Davranın! Yeryüzünde, mutsuz tek kişi kalmayınca kadar durmak yok!

Sâlih bir niyetle başlamalısın. En küçük kıpırdama "sâlih amel" bahsine girmeli.

Gücünü kavra.

Sana verilen kime verildi? Sağlam bir bilgi ile uyarıldın. İlk insandan – peygamberden- son peygambere kadar insanlık tarihi önüne, "can alıcı" kesitleriyle serilmedi mi? İnsanın yapısı, en küçük detayına kadar anlatılmadı mı sana? Düşmanın değişmeyen karakteri, tuzakları aktarılmadı mı? Sana kendin dahi tahlil edilmedi mi? Mücadele, bolluk, sıkıntı, zaaf, sapmalar ve neticeler tek tek önüne bir sofraya açılmadı mı?

Ve her şeyin neticesinin, o günde nasıl karşılık bulacağı, iman edip, cehd eden ve sabredenlerin neler kazanacağı anlatılmadı mı?

Hangi beşerî söylemin, böyle bir imkânı var? Doğruluğundan şüphe duyulmayacak, bu güven kalesine senden başka kim sahip?

Gücünü idrâk et!

Esenlik ikliminin özlemi yansın göz ışığında. Rüyalarını bezesin, mutlu dünyanın korkusuz çocukları. Ellerinde somun, ellerinde umut. Uçurtmaları sonsuza akan kırlangıç..

İnsanlar yıldız savaşlarına değil; bereketsizliğe proje hazırlar böyle bir iklimde.

"Esenlik iklimi" gecelerine konuk olmalı, uykularını bölmeli. Çünkü, ancak sen; yalnızca sen başarabilirsin bunu.

Güven kalesi sensin. Adalet ve merhamet, senin künyene silinmez harflerle kazındı. Küçük bir rüzgarda, künyene şüpheyle mi bakacaksın? İstikametinden vaz mı geçeceksin? Yoksa donanımını gözden geçirip, kararlılığını yeniden ve daha sıkı mı kuşanacaksın?

Ey! "İyiliği yayma, kötülüğü engelleme" misyonunu kuşananlar! Önce donanım gerek.

Ahlâk temel ilke, bedel ve kararlılık gerek. Ve hiç kimseden ecir beklememek... Doğru olanın, âdil olanın karşısına tüm dünya nüfusu dikilse dahi; tek başına, "ben buradayım" deyip, dimdik ayakta durma gücünü elinde bulundurman gerek.

Sicilin pırl pırl. Alın ak. Yüreğin merhamet kazanı, coşkun gür debili bir ırmak. Her dem yeni doğarsın; "Senden kim usanası"...

Rüzgâr, perçemlerinde dolaştı diye mutlu olur. Dağ seni taşıdığı için övünür. Sular türküne eşlik eder. Varlığıyla nasıl da uyum içinde kâinat. Bir bütünsün, o sonsuz koro ile. Değil mi ki, "kendin için istediğini, insanlar için istiyorsun; kendine uygun görmediğini başkalarına da uygun görmüyorsun..."

Önüne sayısız engel, aşılmaz duvarlar çıkabilir. Cana kasteden sürecin içinde olabilirsin. Yapabilirliklerin azalabilir. Hedeflerin küçülebilir, üzülme.

Yeni hedefler üret.

Akideni olayların eline bırakma. Yeise kapılma. Amacın yerinden sarsılmıyor ya, işte ona dayan. Allah'ın rızasını kazanmak... Ve o rıza, insanlara faydalı olma mücadelesinden geçmektedir. Sen illegal değilsin, yeryüzünün asıl sahibisin. Bu bilinçle bas toprağa, senin varlığın güllerin açmasıyla uyumludur. Yağmurun gözlerindeki ışıltısıyla anlaşmalıdır varlığın. Güven duy. İç bütünlüğünü oluştur. Coşkulu çağlayanın çarmıhlarda oluşu, şelâleye ramak kalışın göstergesidir.

Sen illegal değilsin. Umut sensin. O bilmesede, gardiyanın düşünüyüşleyensin, basitlik geçmesin yörenden.

Utanma, kaçma kendinden.

Esenlik iklimiyle uyumlu oldukça yenilgi yok kitabında.

Yenilgi yok!

Senden başka kim sahip buna? Davran! Bir tebessümün bile, sağ yan meleğini harekete geçiriyor, bu ne dehşetli imkân!

Müslüman olmak, yeryüzünde erişilebilecek en büyük pâyedir, unutma!

Canı sahibine o uğurda verebilmek, zirvesidir yaşamının. Ölüm sonrası sözlere sahipsin. Ölüm sonrası mekânların var. Uğrunda bilinçle kaybettiğin her şeyin, hesaba sığmaz karşılığıyla karşılaşacaksın orada. Havsalanı zorla! Senden başka kim erişebilir buna?

Küçük bir bedel öderken yalpalama. İnsanlardan ücret bekleme. Tek başına da kalsan, kimseye kızma. Çöken çatının altında birlikte ölünse bile, unutma herkes tek tek ölür.

Tek başına, gerektiğinde, tüm insanlığı karşısına alabilecek bilinçte ve kollektif çabada eriyip mütevazı olabilme inceliğini elinden kaçırmayan anlayışla...

Üzerindeki nimeti hatırla!

Hamd atmosferinde yaşa. Rabbine hayranlığı, bir saniye eksik etmeden, soluğuna ekleyerek yaşa.

Kitabı oku. Kâinatı oku. Olayları oku. Sürekli... Sürekliliği şiar edin kendine. Yakın, orta ve uzak hedeflerin olsun. Yerelliği ve evrenselliği, çelişkisiz bütünlemeyi başarmış olarak yola çık. Yoldaşlarına iyi davran. Güncelle ilgili ol, fakat ona teslim olma.

İnsana sirâyet eden her dert, senin de derdindir; unutma! Say ki, Taif'tesin. Taif bir bilinçtir. Yeniden giyin.

Yeis yok!

Bilinç, güven ve coşku.

Rabbin yardımcın olsun... Daha güzel yardımcısı olan kimdir?

(AHMET MERCAN'ın Bir Yanımız Yanardağ kitabından alınmıştır.)